

Det Konservative Folkeparti frygter imidlertid, at den psykologiske effekt af en fast sats bliver meget voldsom, fordi det samfundsøkonomiske parameter ikke længere kan defineres. Og når man kender den nuværende regering, kan man også med god ret sige, at det i virkeligheden bliver en ny skatteskrue, og det gør det jo meget betænkeligt, for dermed opstår der usikkerhed om den fremtidige beskatning af pensionsformuer, og det er nok noget af det værste, et samfund kan komme ud for.

Om 10-procents-skatten af aktieinvesteringer kan jeg sige, at det er ikke noget, der har groet i vores have. Men jeg vil sige som Venstres ordfører: Alle disse ting må jo gå ind i de overvejelser, der kommer, og de er ikke helt afgørende for pakken, men vi er meget betænkelige ved dem, og vi vil se på disse ting under udvalgsarbejdet, men stadig væk med pilen nedad.

Med hensyn til aktieloftet kan vi godt gå ind for 50 pct., men kun for alle andre pensionskasser end ATP og LD, hvor jeg er fuldstændig enig i fru Pia Larsens synspunkter på området.

Aage Frandsen (SF):

SF kan støtte grundtanken i de forslag, vi behandler under det her dagsordenspunkt. Vi er enige i, at realrenteafgiften med held kan erstattes af denne nye kapitalafkastafgift.

Det, vi vil knytte nogle bemærkninger til, er så, om man har ramt det rette sted. Først og fremmest, om procenten på 26 er den rette eller niveauet skulle være lidt højere. Det vil vi godt dyrke nærmere. Men vi vil også se nærmere på spørgsmålet, om en indførelse af skat på aktieafkast er retfærdig i forhold til de forskellige grupper.

Ikke at den ikke er retfærdig i sig selv; vi mener, at den er rigtig, men spørgsmålet er, hvordan den rammer de forskellige pensionsgrupper. Vi har jo med mange forskellige pensionsgrupper at gøre, og derfor kan man godt få forskellige ordninger, der rammer nogle mere end andre. Ikke fordi vi har noget imod at beskatte det her område; det er vi interesserede i, men det er altså et spørgsmål om, hvordan den rammer de forskellige grupper.

Og så er der et gammelt spørgsmål, som vi vil tage op, og det drejer sig om, at det, der er fra før 1982, er friholdt. Vi mener, at det er et spørgsmål, som skal ind i denne forbindelse. I forhold til så meget andet, som man beskatter, og i forhold til de ordninger, der har været på det ene og det andet tidspunkt, synes vi ikke,

det er urimeligt at inddrage også det, som er fra før 1982.

Det skal også ses i forhold til, hvad det er for nogle grupper, vi har at gøre med på det her område. For vi ved alle sammen, at de, der ligger før 1982, er en bestemt type pensionsopsparende, nemlig dem, som i forhold til de nyttilkomne økonomisk er i den bedste ende med hensyn til pension.

Derfor er noget af det, som vi vil anmelde som noget centralt i forhandlingerne, spørgsmålet om det, som ligger i lovforslagets § 8 om dem fra før 1982. Og vi vil gerne bidrage til, at skatteministeren, når vi forhandler om de her ting, har forskellige penge at gøre godt med, og jeg ved, at hvis man rører ved denne paragraf, er der et ganske pænt beløb at snakke om brugen af. Så det anmelder vi på det her tidspunkt.

Så er der forslaget om loftet for investeringer i aktier for pensionskasser og for ATP og LD. Her er vi hundrede procent enige i, at det skal forhøjes. Spørgsmålet er bare, om der overhovedet skal være en grænse. For den grænse er jo lagt, for at den skulle sikre pensionsopsparerne imod, at man fra de pågældende finansieringsinstitutioners side gik for langt med noget, der var risikofyldt.

Men den måde, som det har virket på i de senere år, er, at man har sat penge til, i hvert fald for LD's og ATP's vedkommende, ved at man ikke har kunnet gå længere end til henholdsvis 40 og 35 pct., og det betyder, at man i realiteten skulle sælge med et tab. Det er jo lidt underligt, at vi laver en lovgivning herinde, som betyder, at de, der er underkastet lovgivningen, og som skulle beskyttes af lovgiverne, i virkeligheden har sat penge til ved det her forslag.

Spørgsmålet er: Skal vi overhovedet have dette loft? Er det nødvendigt at have det? Er vi bange for, at de, der administrerer det, begynder at investere helt vildt i aktier? Kan vi ikke godt finde ud af det selv? Under alle omstændigheder er det spørgsmålet, om de 50 pct. ikke også viser sig at være et problem i løbet af nogle få år. Det har det i hvert fald vist sig at blive tidligere, hvor man havde 25 pct. Så hævede man det, fordi det blev et problem, og nu hæver man det igen, fordi det er et problem. Hvornår hæver man de 50 pct.? Vi synes rent faktisk, at man godt kunne undvære det. Vi tror på, at de, der sidder og administrerer de her ting, både tager hensyn til sikkerheden og har indsigten i de her spørgsmål.